

- 3) Επηρεάζεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από το γεγονός ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση δεν υπέχει κανονιστική υποχρέωση προμήθειας στην αγορά χονδρικής, αλλά αποφάσισε να προβαίνει στην προμήθεια αυτή από δική της πρωτοβουλία;
- 4) Προκειμένου μια πρακτική όπως αυτή που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα να συνιστά κατάχρηση, αποτελεί προϋπόθεση το να παράγει περιοριστικά του ανταγωνισμού αποτελέσματα και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πώς πρέπει να καθορίζονται τα αποτελέσματα αυτά;
- 5) Επηρεάζεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από τον βαθμό της ισχύος που έχει στην αγορά η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση;
- 6) Προκειμένου μια πρακτική όπως αυτή που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα να συνιστά κατάχρηση, αποτελεί προϋπόθεση το να κατέχει η ασκούσα την πρακτική αυτή επιχείρηση δεσπόζουσα θέση τόσο στην αγορά χονδρικής όσο και στην αγορά των τελικών χρηστών;
- 7) Προκειμένου μια πρακτική όπως αυτή που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα να συνιστά κατάχρηση, πρέπει το προϊόν που παραδίδει ή η υπηρεσία που παρέχει στην αγορά χονδρικής η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση να είναι απαραίτητα στους ανταγωνιστές;
- 8) Επηρεάζεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από το αν η παράδοση του προϊόντος ή η παροχή της υπηρεσίας αφορά ένα νέο πελάτη;
- 9) Προκειμένου μια πρακτική όπως αυτή που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα να συνιστά κατάχρηση, αποτελεί προϋπόθεση το να αναμένεται η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση να ανακτήσει τις ζημιές της;
- 10) Επηρεάζεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από το αν σημειώνεται τεχνολογική εξέλιξη σε μια αγορά που απαιτεί μεγάλο μεγέθους επενδύσεις, για παράδειγμα όσον αφορά το εύλογο κόστος εγκατάστασης και την ενδεχόμενη ανάγκη πωλήσεως επί ζημία κατά το στάδιο της εγκαταστάσεως;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Φεβρουαρίου 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Loyalty Management UK Limited

(Υπόθεση C-53/09)

(2009/C 90/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Καθής η αναιρέση: Loyalty Management UK Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

«Στην περίπτωση που ο υπόχρεος στον φόρο (“Διαφημιστής”) ασκεί ως δραστηριότητα τη λειτουργία ενός προγράμματος ανταμοιβής πιστών πελατών πολλαπλών παραγόντων (Σύστημα), στο πλαίσιο του οποίου συνάπτει διάφορες συμφωνίες κατά τα ακόλουθα:

- i) συμφωνίες με διάφορες εταιρίες, τους “Χορηγούς” βάσει των οποίων οι Χορηγοί εκδίδουν “Μονάδες” προς τους πελάτες τους (“Συλλέκτες”) οι οποίοι αγοράζουν αγαθά ή υπηρεσίες από τους Χορηγούς και καταβάλλουν χρηματικά ποσά στον Διαφημιστή·
- ii) συμφωνίες με τους Συλλέκτες που περιλαμβάνουν διατάξεις όπως π.χ. ότι όταν αυτοί αγοράζουν αγαθά και/ή υπηρεσίες από τους Χορηγούς, λαμβάνουν Μονάδες που μπορούν να ανταλλάξουν έναντι αγαθών και/ή υπηρεσιών· και
- iii) συμφωνίες με διάφορες εταιρίες (“Εξαγοραστές”) βάσει των οποίων οι Εξαγοραστές συμφωνούν, μεταξύ άλλων, να παρέχουν αγαθά και/ή υπηρεσίες προς τους Συλλέκτες σε τιμή χαμηλότερη από την κανονική ή χωρίς καταβολή χρηματικού ποσού, έναντι των Μονάδων του Συλλέκτη και, εις αντάλλαγμα, ο Διαφημιστής καταβάλλει “τέλος υπηρεσίας” που υπολογίζεται σύμφωνα με τον αριθμό των εξαγοραζόμενων Μονάδων από τον συγκεκριμένο Εξαγοραστή κατά τη σχετική περίοδο.

1) Πως ερμηνεύονται τα άρθρα 14, 24 και 73 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 ⁽¹⁾ (πρώην άρθρα 5, 6 και 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 ⁽²⁾) όσον αφορά τις πληρωμές που καταβάλλει ο Διαφημιστής προς τους Εξαγοραστές;

2) Ειδικότερα, έχουν οι διατάξεις αυτές την έννοια ότι οι πληρωμές αυτού του είδους που καταβάλλει ο Διαφημιστής προς τους Εξαγοραστές χαρακτηρίζονται ως:

- α) αντιπαροχή μόνο για την παροχή υπηρεσιών από τους Εξαγοραστές προς τον Διαφημιστή· ή
- β) αντιπαροχή μόνο για την παροχή αγαθών και/ή υπηρεσιών από τους Εξαγοραστές προς τους Συλλέκτες· ή

γ) αντιπαροχή εν μέρει για την παροχή υπηρεσιών από τους Εξαγοραστές προς τον Διαφημιστή και εν μέρει για την παροχή αγαθών και/ή υπηρεσιών από τους Εξαγοραστές προς τους Συλλέκτες;

3) Αν η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι κατά το ανωτέρω στοιχείο γ', οπότε το τέλος υπηρεσίας αποτελεί αντιπαροχή για δύο παροχές εκ μέρους των Εξαγοραστών, μία προς τον Διαφημιστή και μία άλλη προς τους Συλλέκτες, με ποια κριτήρια του κοινοτικού δικαίου θα καθοριστεί πως πρέπει να κατανεμηθεί το τέλος υπηρεσίας μεταξύ των δύο αυτών παροχών;»

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

(²) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 9 Φεβρουαρίου 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Baxi Group Limited

(Υπόθεση C-55/09)

(2009/C 90/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Καθού η αναίρεση: Baxi Group Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

«Στην περίπτωση που

Α ο υπόχρεος στον φόρο εφαρμόζει σύστημα εμπορικής προώθησης που χειρίζεται μια εταιρία διαφημιστικής και εμπορικής προώθησης στο πλαίσιο του οποίου χορηγούνται "μονάδες" σε πελάτες του υπόχρεου στον φόρο οι οποίοι αγοράζουν αγαθά από αυτόν·

Β οι πελάτες ανταλλάσσουν τις μονάδες και λαμβάνουν αντί αυτών αγαθά ανταμοιβής από τη διαφημιστική εταιρία δωρεάν·

Γ ο υπόχρεος στον φόρο έχει συμφωνήσει με την άλλη εταιρία να της καταβάλλει την προτεινόμενη λιανική τιμή των αγαθών ανταμοιβής

1) Πως ερμηνεύονται τα άρθρα 14, 24, 73 και 168 της οδηγίας ΦΠΑ [2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου] (πρώην άρθρα 5, 6, 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ [77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου]) όσον αφορά τις πληρωμές του υπόχρεου στον φόρο προς την άλλη εταιρία;

2) Ειδικότερα, έχουν οι διατάξεις αυτές την έννοια ότι οι πληρωμές του υπόχρεου στον φόρο προς την άλλη εταιρία χαρακτηρίζονται:

α) μόνον ως αντιπαροχή για την παροχή υπηρεσιών από την άλλη εταιρία προς τον υπόχρεο στον φόρο·

β) μόνον ως αντιπαροχή εκ μέρους τρίτου προσώπου για την παράδοση αγαθών από την άλλη εταιρία προς τους πελάτες·

γ) ως αντιπαροχή εν μέρει για την παροχή υπηρεσιών από την άλλη εταιρία προς τον υπόχρεο στον φόρο και εν μέρει για την παράδοση αγαθών από την άλλη εταιρία προς τον πελάτη· ή

δ) ως αντιπαροχή και για την παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών και αγαθών ανταμοιβής από την άλλη εταιρία προς τον υπόχρεο στον φόρο;

3) Αν η απάντηση στο ερώτημα 2 είναι ότι οι πληρωμές αυτές χαρακτηρίζονται εν μέρει ως αντιπαροχή για την παροχή υπηρεσιών από την άλλη εταιρία προς τον υπόχρεο στον φόρο και εν μέρει ως αντιπαροχή τρίτου προσώπου από τον υπόχρεο στον φόρο προς την άλλη εταιρία έναντι της εκ μέρους της άλλης εταιρίας παράδοσης αγαθών προς τους πελάτες, με ποια κριτήρια του κοινοτικού δικαίου θα καθοριστεί πως πρέπει να κατανεμηθεί η πληρωμή μεταξύ των δύο αυτών παροχών;»